

14. september: každodenný Kríž

14. septembra kresťania slávia Povýšenie svätého Kríža. Je to deň, keď sa zamýšľame nad Kristovou smrťou na kríži, ku ktorej sme pozvaní, aby sme spolu s ním boli vzkriesení.

12.09.2024

Historický pôvod sviatku Povýšenia svätého Kríža

Okolo roku 320 našla cisárovná Helena *pravý kríž*: Kríž, na ktorom zomrel Ježiš Kristus. V roku 614

perzský kráľ Kosroes II. napadol a dobyl Jeruzalem a vzal si svätú relikviu ako vojnovú trofej.

V roku 628 však cisár Heraklius získal Kríž späť a priniesol ho do Jeruzalema. Dňa 14. septembra cisár sám vstúpil do Svätého mesta s Krížom. Odvtedy sa tento deň v liturgických kalendároch označuje ako deň Povýšenia svätého Kríža.

.....

Rozjímanie na sviatok. Navrhované témy sú: Kríž, pripomienka Kristovej lásky; pochopenie významu Kríža; symbol víťazstva.

Komentár evanjelia. „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna“. Kristus na kríži je triumfom Boha Otca, prameňom našej spásy a sily k láske.

.....

Slová pápeža Františka na sviatok Povýšenia svätého Kríža

"Boh putuje po tejto ceste z lásky!
Neexistuje iné vysvetlenie: tieto veci
robí len láska. Dnes sa pozeráme na
Kríž, dejiny človeka a dejiny Boha.
Pozeráme na tento Kríž, kde môžeme
ochutnať med, horký med, trpkú
sladkosť Ježišovej obety. Ale toto
tajomstvo je také veľké a my sami
nedokážeme dobre vidieť toto
tajomstvo, ani nie tak pochopiť..., ale
hlboko precítiť spásu tohto
tajomstva. Predovšetkým tajomstvo
Kríža. Možno ho trochu pochopiť len
na kolenách, v modlitbe, ale aj cez
slzy: práve slzy nás približujú k
tomuto tajomstvu“ (14. septembra
2013).

Ježišov Kríž je slovo, ktorým Boh
odpovedal na zlo vo svete. Niekedy
sa nám zdá, že Boh na zlo nereaguje
a mlčí. V skutočnosti Boh prehovoril
a odpovedal; a jeho odpoveďou je

Kristov Kríž. Slovo, ktoré je láskou, milosrdenstvom, odpustením. A je to aj súd. Boh nás súdi tým, že nás miluje, Boh nás súdi tým, že nás miluje: ak prijímam jeho lásku, som spasený, ak ju odmietam, som odsúdený. Nie ním, ale sám sebou, pretože Boh neodsudzuje, ale miluje a zachraňuje. Slovo Kríža je odpoveďou kresťanov na zlo, ktoré stále pôsobí v nás a okolo nás. Kresťania musia na zlo odpovedať dobrom, a to tak, že na seba vezmú Kríž ako Ježiš (30. marca 2013).

Slová svätého Josemaríu na sviatok Povýšenia svätého Kríža

(video s českými titulkami)

Pri slávení sviatku povýšenia Svätého kríža si z celej duše prosil Pána, aby ti udelil milosť „povýšiť“ svätý kríž vo svojich zmysloch a schopnostiach... Nový život! Pečať, čo potvrdí pevnosť a pravosť tvojho poslania... celé tvoje bytie na kríži! — Uvidíme, uvidíme (VyhŇa, bod 517).

V našom okolí pociťujeme ovzdušie strachu pred krížom, pred Pánovým krížom. Je to preto, lebo sme začali každú životnú nepríjemnosť hneď nazývať krížom a nie sme schopní ju niesť ako Božie deti, s nadprirodzeným pohľadom. Došlo to až tak ďaleko, že sa z ciest odstraňujú kríže, ktoré tam postavili naši predkovia! Kristovým utrpením prestal byť kríž symbolom trestu, a stal sa znamením víťazstva. Kríž je znakom Vykupiteľa: *in quo est salus, vita et resurrectio nostra*: v ňom je naša spása, náš život a naše vzkriesenie (Krížová cesta, II. zastavenie, bod 5).

Rovnako, ako opracúvame kameň alebo drevo, musíme každý deň o trochu viac vyrovnávať svoje nerovnosti a odstraňovať nedostatky z nášho osobného života; s duchom pokánia, s malými umŕtvovaniami, ktoré sú dvojitého druhu: aktívne — tie, ktoré sami vyhladávame, tak, ako keď celý deň zbierame malé kvietky; a pasívne, ktoré prichádzajú zvonka a stojí nás úsilie prijať ich. Potom Ježiš Kristus doplní všetko, čo chýba. — Keď odpovieš veľkodušne, s radosťou a úplnou ochotou, akým krásnym krížom sa staneš! (Vyhňa, bod 403).

Ozajstné prekážky, ktoré ťa oddeľujú od Krista — pýcha, zmyselnosť... —, sa dajú prekonať modlitbou a pokáním. Modliť sa a umŕtvovať znamená aj starať sa o druhých a zabudnúť na seba samého. Keď takto budeš žiť, uvidíš, že zmizne väčšina ťažkostí, ktoré ťa teraz trápia (Krížová cesta, X. zastavenie, bod 4).

.....

Ježiš, umierajúc na kríži, premohol smrť. Boh zo smrti získava život. Postoj Božieho dieťaťa neznamená rezignáciu pred tragickým osudom, ale je to pocit uspokojenia toho, kto už cíti predchuť víťazstva. V mene tejto víťaznej Kristovej lásky sa my kresťania musíme vydať na všetky cesty zeme, aby sme tam svojimi slovami a skutkami rozsievali pokoj a radosť. Musíme bojovať — v boji pokoja — proti zlu, proti nespravodlivosti, proti hriechu, a tak ohlasovali, že súčasná podoba ľudského života nie je konečná; a že Božia láska, prejavená v Kristovom Srdci, prinesie ľuďom slávne duchovné víťazstvo (Ísť s Kristom, bod 168).

Prv, ako začneš pracovať, polož si na stôl alebo vedľa svojich pracovných nástrojov kríž. Občas sa naň pozri... Keď pocítiš únavu, tvoje oči sa

obrátiť na Ježiša a nájsť novú silu, aby si mohol pokračovať vo svojom úsilí. Pretože tento kríž je viac ako len portrét milovaného človeka — rodičov, detí, manželky, snúbenice... — On je ti všetkým: je tvojím otcom, bratom, priateľom, tvojím Bohom, i láskou všetkých lások (*Krížová cesta*, XI. zastavenie, bod 5).

Spomeňte si na Kristove slová: *Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma* (Lk 9, 23). Vidíte? Kríž každý deň. *Nulla dies sine cruce!* Žiaden deň bez kríža! Žiaden deň, kedy by sme neniesli Pánov kríž, kedy by sme neprijímali jeho jarmo. Preto by som vám nechcel prestať pripomínať, že radosť zmŕtvychvstania je dôsledkom bolesti kríža.

No nebojte sa, pretože sám Pán nám povedal: *Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás*

posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké (Mt 11, 28-30). Podťe – komentuje to ďalej svätý Ján Zlatoústý –, nie preto aby ste skladali účty, ale aby ste boli oslobodení od svojich hriechov; podťe, pretože ja nepotrebujem slávu, ktorú by ste mi mohli poskytnúť, potrebujem vašu spásu... Nebojte sa, keď počujete hovoriť o jarme, pretože je príjemné; nebojte sa, keď hovorím o bremene, pretože je ľahké (Sv. Ján Zlatoústý, In Matthaeum homiliae, 37, 2 (PG 57, 414)).

Cesta nášho osobného posväcovania prechádza každý deň okolo kríža: nie je to však cesta smutná, pretože nám pomáha sám Kristus, a v jeho spoločnosti niet miesta pre smútok. *In laetitia, nulla dies sine cruce!* — rád zvyknem opakovať. S dušou

plnou radosti, ani jeden deň bez
kríža! (*Íst' s Kristom*, bod 176).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/14-september-kazdodenny-
kriz/](https://opusdei.org/sk-sk/article/14-september-kazdodenny-kriz/) (23.03.2026)